29/09/2023

Σαν σήμερα το 1941: Η σφαγή της Δράμας και του Δοξάτου

/ Ιστορία - Εθνικά Θέματα

Στις 28 Σεπτεμβρίου 1941, στη βουλγαροκρατούμενη περιοχή της Δράμας πραγματοποιήθηκε η πρώτη στην Ελλάδα και δεύτερη στην Ευρώπη μετά τη Γιουγκοσλαβία, ένοπλη ανταρτική εξέγερση. Οι αντάρτες και οι ένοπλες ομάδες τοπικών οργανώσεων χτύπησαν συνολικά σε είκοσι δύο χωριά της περιοχής και στην πόλη της Δράμας, μην αντέχοντας να βλέπουν τους ίδιους αδίστακτους κατακτητές να σφετερίζονται για τρίτη φορά τη γη και τις περιουσίες τους.

Τελικά νεότερες έρευνες δείχνουν ότι η εξέγερση της Δράμας ήταν μια απεγνωσμένη και ηρωική πράξη αντίστασης και όχι βουλγαρική προβοκάτσια, παρά το γεγονός ότι η ανάμνησή της πνίγηκε αμέσως σε μια θάλασσα τύψεων και οργής εξαιτίας των τραγικών συνεπειών της. Στόχος των ανταρτικών επιθέσεων ήταν κυρίως αστυνομικοί, δήμαρχοι, κοινοτάρχες, αγροφύλακες και άλλοι φορείς της κρατικής βουλγαρικής εξουσίας, καθώς και συνεργάτες των Βουλγάρων. Σύμφωνα με επισταμένη έρευνα κατά τις επιθέσεις των ανταρτών εκτελέστηκαν τριάντα πέντε (35) Βούλγαροι και δώδεκα (12) συνεργάτες τους. Τα βουλγαρικά αντίποινα υπήρξαν άμεσα και σκληρά και επεκτάθηκαν πολύ πιο πέρα από το χώρο

εκδήλωσης των ανταρτικών επιθέσεων. Συνολικά σε πενήντα οικισμούς του νομού Δράμας, σε τριάντα έξι οικισμούς του νομού Σερρών και σε δεκαπέντε οικισμούς του νομού Καβάλας εκτελέστηκαν περισσότεροι από δύο χιλιάδες εκατόν σαράντα (2.140) αθώοι Έλληνες κάτοικοι της περιοχής. Από αυτούς οι χίλιοι εξακόσιοι δέκα τέσσερις (1.614) ήταν από το νομό Δράμας, οι τετρακόσιοι δεκαέξι (416) από το νομό Σερρών και οι εκατόν δέκα (110) από το νομό Καβάλας. Ιδιαίτερα δοκιμάστηκε η μαρτυρική πόλη της Δράμας, αν και μέσα στην πόλη οι ανταρτικές επιτυχίες ήταν ελάχιστες. Κατά τη νύχτα της εξέγερσης ο κατοχικός στρατιωτικός διοικητής συνταγματάρχης Μιχαήλοφ, που είχε ειδοποιηθεί στο μεταξύ για τις κινήσεις των ανταρτών στο Δοξάτο, είχε δώσει εντολή να πυροβολείται στο ψαχνό όποιος κυκλοφορούσε στους δρόμους, ενώ από τα ξημερώματα άρχισαν οι μαζικές συλλήψεις. Το πρωί της 29ης Σεπτεμβρίου 1941 γέμισαν τα στρατόπεδα και οι βουλγαρικοί αστυνομικοί σταθμοί από πολίτες που δεν είχαν καμιά απολύτως ανάμιξη στα γεγονότα.

Ο αριθμός των συλληφθέντων ξεπέρασε τους χίλιους. Την ίδια μέρα άρχισαν οι ομαδικές εκτελέσεις. Χωρίς να προηγηθεί δίκη και καταδικαστική ετυμηγορία, εκατοντάδες Δραμινοί και κάτοικοι της ευρύτερης περιοχής που ήρθαν την Κυριακή στην πόλη για το παζάρι, που τότε γινόταν κάθε Δευτέρα, θανατώθηκαν σε διάφορα σημεία της πόλης. Σύμφωνα με τις πρόσφατες έρευνες ο συνολικός αριθμός των θυμάτων που προκάλεσαν τα άμεσα βουλγαρικά αντίποινα –μόνο μέσα στην πόλη της Δράμας– ήταν τουλάχιστον πεντακόσιες εξήντα δύο (562) ψυχές. Ο αριθμός αυτός ίσως να μην είναι τόσο εντυπωσιακός όσο φαίνονται

μερικά άλλα εξωπραγματικά νούμερα που παγιώθηκαν έκτοτε στη συλλογική μνήμη κυρίως στη Δράμα και στο Δοξάτο.

Το Δοξάτο τιμήθηκε: το 1945 με Βασιλικό Διάταγμα, το 1985 με το Χρυσό Μετάλλιο της Ακαδημίας Αθηνών και το 1998 με Προεδρικό Διάταγμα, δυνάμει του οποίου χαρακτηρίστηκε ως «Μαρτυρική Πόλη».

Ωστόσο, η αποκρουστικότητα ενός εγκλήματος δεν κρίνεται μόνο από τον αριθμό των θυμάτων αλλά κυρίως από την αγριότητα και το μίσος αυτών που το διέπραξαν.

Πηγή: **pemptousia.gr**